

ไขความลับ..องค์ต้นแบบพระผู้ปราบมารองค์ที่ 7

องค์ที่ 7 เป็นองค์ที่มีความพิเศษมาก
เพราะใช้เทคนิคที่ทำให้องค์หลวงปู่เหมือนจริง
ราวกับมีชีวิตขึ้นมาใหม่

วันนี้เราขอเป็นตัวแทนทุกท่านไปกราบ พระอาจารย์
ประจวบ ปุณฺณโกโร ซึ่งเป็นผู้ช่วยหลวงพ่อดมขโยใน
การปั้นรูปเหมือนหลวงปู่เพื่อไขความลับในสิ่งที่หลายคน
อยากรู้ !!!

“หลวงพี่..มีใจรักทำงานปั้นมาตั้งแต่เด็กๆ
เพราะปั้นแล้วมีความสุข จึงปั้นไปเรื่อยตามประสาเด็ก
ปั้นวัว ปั้นควาย ไปตามเรื่อง แต่ก็ไม่มีโอกาสเรียนในด้าน
นี้ เพราะหากเลือกเรียนด้านนี้ จบออกมาจนแน่ เพราะ
หางานยาก จึงต้องเบนเข็มตัวเองไปเรียนทางช่างเทคนิค
ไฟฟ้า พอจบมาไม่นานหลวงพี่ตัดสินใจมาบวช แล้วก็มี
โอกาสมาฝึกงานที่กองพุทธศิลป์ ซึ่งหลวงพี่ไชยยศกับ
หลวงพี่ไพโรจน์ก็ได้พาหลวงพี่ไปกราบหลวงพ่อดมขโย ท่านถาม
หลวงพี่ว่า ทำงานปั้นเป็นหรือ ก็ตอบท่านกลับไปว่า
ไม่เป็นครับ แต่ใจรักงานด้านนี้มากครับ หลวงพ่อดมขโย
บอกว่า เอ้า..หลวงพ่อดมขโยจะให้โอกาส หลวงพ่อดมขโยจะฝึกให้

ถ้าไม่ทิ้งหลวงพ่อก็ไปเสียก่อน หลวงพี่รู้สึกซาบซึ้งใน
พระคุณของท่านมาก ที่เมตตาให้โอกาส นับจากนั้นจึง
ได้ทำงานที่ตัวเองรักและมีความสุขมาตลอด 18 ปี จน
ปัจจุบันได้มาเป็นลูกมือท่านในการปั้นหลวงปู่ที่กำลังจะ
มีการหล่อเกิดขึ้นเร็วๆ นี้

• รูปหล่อหลวงปู่องค์นี้ มีจุดเริ่มต้นอย่างไร

เริ่มจากวันที่หลวงพ่อบ้านเดินเข้ามาในพุทธศิลป์
แล้วก็พูดว่า “เดี๋ยวเราจะหล่อหลวงปู่ใหม่ขนาดเท่าครึ่งของ
องค์จริง” พอหลวงพี่ได้ยิน..ก็คิดในใจว่า เอ้า.. เราก็มียะแล้ว..
หลวงพ่อบ้านจะปั้นใหม่ทำไม? จนตอนหลังหลวงพี่ถึงมารู้
ว่า ท่านเตรียมการสำหรับปั้นองค์นี้มากกว่า 10 ปีเต็ม คือ
ท่านปั้นองค์เล็ก เป็นองค์ต้นแบบไว้ แล้วให้อามาขยาย
ปั้นเป็นองค์ใหญ่โดยใช้เวลามากถึง 10 เดือนกว่า แต่ก็ยัง
ไม่เสร็จสมบูรณ์ดี ซึ่งองค์นี้ท่านจะปรับให้เหมือนจริงที่สุด
ทั้งที่องค์เดิมหลวงพี่ก็ว่าเหมือนที่สุดแล้ว แต่องค์ใหญ่นี้จะ
เหมือนที่สุดยิ่งกว่า เหมือนราวกับหลวงปู่ท่านกลับมีชีวิต
ขึ้นมาใหม่อีกครั้ง เพราะถ้าขยายขนาดเป็นองค์ใหญ่ จะ
ทำให้เห็นรายละเอียดเพิ่มขึ้นกว่าเดิมมาก

• เปื้องหลังการทำงาน..ของหลวงพ่อ

พอหลวงพ่อสั่งงานเสร็จ อีกวันท่านก็รีบมาดูทันที ซึ่งทางทีมงานก็กำลังลุยช่วยกันขยายแบบอยู่ ท่านก็เข้ามาถามว่า ขึ้นโครงเสร็จรึยัง ตรงนี้..จะเห็นว่า ท่านจดจ่อที่จะมาปั้นมากๆ คือ ใจท่านล้าไปข้างหน้า..ล้าไปถึงความสำเร็จแล้ว ทั้งๆ ที่ตอนนั้น วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ โต๊ะปั้นก็ยังเตรียมไม่พร้อมเลย และพอเครื่องมือพร้อม หลวงพ่อก็ลงมือปั้นเลย อย่างชนิดที่ว่าอุปสรรคอะไร ดูจะไม่มี ความหมายสำหรับท่าน

ช่วงนั้นหลวงพ่อบานมาปั้นทุกวัน นับครั้งได้ที่ท่านจะขาด บ่อยครั้งที่ฝนตกอย่างหนัก หลวงพ่อก็ปั้นกว่าหลวงพ่อ

คงไม่มาแล้ว แต่ก็ยังมาปั่นเป็นปกติ
ท่านมาต่อเนื่องอย่างนี้เป็นเวลา 10 เดือน
แล้ว โดยที่ไม่เห็นแก่เหน็ดแค้นเหนื่อย
หรืออย่างบางวันที่ท่านป่วย ท่านก็ยัง
มาปั่น จนอุปฐากต้องคอยถวายยา
ให้ท่านฉันทินี หลวงพี่เห็นแล้วรู้สึก
ซาบซึ้งในการเอาชีวิตเป็นเดิมพันใน
การสร้างบารมีของหลวงพ่อบ้าง แม้
หลวงพ่อยืนเดินไม่ค่อยถนัด เพราะ
ขาท่านเจ็บ แต่ก็ยังทนยืนปั่น บางที
นานถึง 1-2 ชั่วโมง ต่อเนื่องกัน หรือ
อย่างครั้งหนึ่ง หลวงพ่อบอกให้หลวงพี่
ช่วยปรับตรงส่วนกล้ามเนื้อฝ่ามือของ
หลวงปู่ให้เหมือนที่สุด แต่หลวงพี่นึก
ภาพไม่ออก หลวงพ่อบอกก็เสียสละยืน
ประสานมือขวาทับซ้ายเป็นแบบนิ่งๆ
เป็นชั่วโมงโดยไม่ยอมนั่ง ทั้งๆ ที่ท่าน
ขาเจ็บ ซึ่งขนาดหลวงพี่เองยังหนุ่ม ขา
ไม่เป็นไร ยืนเป็นลูกมือท่านแค่ 20 นาที
ก็เมื่อยแล้ว

“

หลวงพ่อบอก

ก็เสียสละยืน

ประสานมือขวาทับซ้าย

เป็นแบบนิ่งๆ

เป็นชั่วโมงโดยไม่ยอมนั่ง

ทั้งๆ ที่ท่านขาเจ็บ

”

หรืออีกวันหนึ่ง..ท่านป้านๆ อยู่
ท่านมินหัว ตาลาย หลวงพี่ก็เห็นว่าท่าน
จะกลับแล้ว แต่ที่ไหนได้ ท่านเดินไปนั่ง
ครู่หนึ่ง แล้วก็ลุกขึ้นมาปั่นต่ออีก โดยที่
ไม่กลัวว่าตัวท่านเองจะป่วยลงไป
มากกว่านี้อีก ซ้ำยังทำต่ออย่างทุ้มเท
เพื่อให้องค์หลวงปู่สมบุรณ์ที่สุด จะเห็น
ว่าท่านกตัญญูต่อหลวงปู่มากๆ และมุ่ง
จะบูชาท่านด้วยสิ่งที่ดีที่สุด อย่างชนิด
เอาชีวิตเป็นเดิมพัน

“

ไม่เห็นยากเลย
ก็นิมนต์หลวงปู่
ลงมาซ้อนสิ
ถ้าขาดเราก็คงเดิม
ถ้าเกินเราก็คงชวดออก

”

• วิชาการปั่นของหลวงพ่อ

หลวงพ่อก่อนเก่งมาก มีความ
ละเอียดประณีตสูง ท่านอัจฉริยะเกิน
อัจฉริยะ ถ้าไม่ได้มาเห็นกับตาตัวเอง
ก็คงไม่เชื่อ ท่านมีความสามารถในงาน
ปั่นสูงมากๆ ขนาดหลวงพี่บางรูปที่เคย
ช่วยงานท่านก่อนหน้านี้ จบทางด้านนี้
มาโดยตรงแท้ๆ ก็ยังปั่นสู้หลวงพ่อไม่ได้
เลย ทั้งๆ ที่หลวงพ่อก่อนก็ไม่ได้เรียนมา

ไม่ได้จบมาทางด้านนี้เลย อย่างตอนที่หลวงพ่อดึงให้หลวงพี่ลองปั้นหลวงปู่องค์เล็ก หลวงพี่ก็ปั้นๆ ไปพอท่านเห็นท่านก็ถามว่า หลวงพี่ปั้นหลวงปู่อะไร วัดไหน หรือ หลวงพี่จึงเรียนถามหลวงพ่่ว่า แล้วจะอย่างไรให้เหมือนครับ ท่านก็บอกว่า “ไม่เห็นยากเลย ก็นิมนต์หลวงปู่ลงมาสอนสิ ถ้าขาดเราก็คงเต็ม ถ้าเกินเราก็คงขาดออก” หลวงพี่จึงได้แต่ฟัง แล้วคิดในใจว่า ถ้าเราทำได้ อย่างนั้นก็ดีสิ ธรรมะเรายังละเอียดไม่ได้ขนาดนั้น ตรงนี้เลยทำให้หลวงพี่มารู้ถึงวิธีการปั้นของหลวงพ่อกว่างานปั้นของหลวงพ่อก่อออกมาจากธรรมะข้างในนี้เอง ท่านถึงปั้นได้เหมือนจนหาช่างปั้นที่ไหนในโลกทำอย่างท่านได้ยากมากๆ

จนวันหนึ่งขณะที่หลวงพ่อกำลังปั้นๆ อยู่ หลวงพ่อก็คอยเป็นลูกมือท่านตามปกติ คอยหยิบจับอุปกรณ์อะไรให้ท่าน อยู่ๆ ท่านรำพึงออกมาลอยๆ ว่า นิมนต์หลวงปู่..ช่วยลงมาซ้อนด้วยนะครับ..เดี๋ยวจะปั้นให้เหมือนเลยทีเดียวนะ...แล้วท่านก็ปั้นต่อไปอย่างนิ่งๆ

• บุญนี้..ยิ่งใหญ่และมากจริงหรือ

มากสิ.. มากที่สุดด้วย เพราะหากไม่มาก หลวงพ่อก็ไม่ลงมือปั้นด้วยตัวท่านเองหรอก ทั้งที่สุขภาพท่านก็ไม่ดี อีกทั้งขณะที่ท่านมาปั้น แม้ป่วยๆ อยู่ ท่านก็ปีติท่วมท้นลิ้มอาการป่วยไปเลย ท่านนิ่งๆ อยู่ในบุญตลอดเวลา ซึ่งท่านมักจะรำพึงว่า เดี่ยวเราจะหล่อหลวงปู่องค์ใหม่ จะสนุกกันใหญ่แล้ว..เราจะได้บุญใหญ่กัน... บางวันท่านก็รำพึงว่า..ใจจริงอยากหล่อหลวงปู่ด้วยเพชร แต่วิธีการหล่อด้วยเพชรในปัจจุบันยังทำไม่ได้ เอาทองคำไปก่อนแล้วกัน... หรือบางทีท่านก็จะพูดว่า เรายังไม่ไปรู้ไปเห็นว่าหลวงปู่ท่านเป็นใคร ถ้าใครไปรู้ไปเห็นว่าหลวงปู่เป็นใคร มาจากไหน กำลังทำอะไรอยู่ จะท่วมทั้งชีวิต ถวายให้ท่านทุกอย่าง โดยไม่หวังอะไรเลย... ท่านปีติไป รำพึงไปอยู่อย่างนี้

• ละเอียดจนน่าฟัง

หลวงพ่от่านเป็นสุดยอดของความละเอียด ท่านลงรายละเอียดทุกอย่าง ทุกตารางเซ็นต์ของร่างกาย ตั้งแต่กล้ามเนื้อหน้าผาก มุมปาก ดวงตา ตาขาว ตาดำ ขนาดแววตาของหลวงปู่ คือ หลวงพ่от่านละเอียดถึงขนาดที่ว่า ต้องปั้นให้เหมือนหลวงปู่เป๊ะทีเดียว แม้แต่ขนคิ้วของหลวงปู่ หลวงพ่от่านก็ให้หลวงพ่อบว่ามิกี้เส้น หลวงพ่อก็ได้แต่คิดในใจว่ายากนะ ไม่ใช่ทำงานๆ พอคิดเพียงแค่นี้เท่านั้น อยู่ๆ หลวงพ่อตอบโทะขึ้นมาทันทีเลยว่า ต้องทำได้สิ ถ้าความพยายามยังมีอยู่ คือ เราคิดอะไรในใจหลวงพ่от่านรู้หมด อย่างวันหนึ่ง ท่านให้หลวงพ่ิปรับรายละเอียดเกี่ยวกับหลวงปู่ หลวงพ่ิก็ปรับแล้วปรับอีก วัดแล้ววัดอีกหลายรอบ จนรู้สึกมั่นใจมากๆ ว่าโอเคแล้ว เหมือนที่สุดแล้ว เป๊ะแล้ว แต่พอหลวงพ่อดูท่านมองปราดเดียว ก็รีบเรียกหลวงพ่ิเข้ามาดูใกล้ๆ แล้วชี้บอกว่าให้วัดใหม่ปรากฏว่าเคลื่อนไปแค่ไม่ถึงครึ่งมิลลิเมตรเท่านั้น หลวงพ่ิรู้สึกที่หลวงพ่อดูมากๆ ว่า ทั้งๆ ที่ท่านก็ไม่ได้ใช้เครื่องวัดมองปราดเดียวก็รู้ทันทีว่าไม่ตรง หลวงพ่ิว่าท่านต้องใช้

ตาภายในที่เกินข้อจำกัดของตามนุษย์ปกติ เพราะขนาด
สายตาค้นหุ้มๆ อย่างเรายังสู้ท่านไม่ได้เลย...

- **ความพิเศษของรูปหล่อทองคำพระผู้ปราบมารองค์ที่ 7**

หลังจากที่เราหล่อหลวงปู่ไปครบทั้ง 6 องค์แล้ว
หลวงพ่อก็ดำริให้ปั้นองค์ต้นแบบหลวงปู่องค์ที่ 7 ให้
เหมือนมากขึ้นไปอีก โดยหล่อหลวงปู่จากแม่พิมพ์ของ
หลวงปู่องค์ที่ 6 ขึ้นใหม่ จากนั้นก็นำมาลงสีให้เหมือน
กับสีของกายเนื้อหลวงปู่ขณะที่ท่านยังมีชีวิตอยู่ ซึ่ง
วิธีนี้..จะทำให้เห็นรายละเอียดปลีกย่อยขององค์หลวงปู่
ได้ชัดเจนขึ้น ว่าส่วนไหนยังขาด ยังเกิน หรือยังไม่

สมบูรณ์ เพราะการดูภาพรวมจากองค์ที่เป็นสีของดินน้ำมัน หรือสีของโลหะทั้งองค์ สายตาเรามีความสามารถในการเก็บรายละเอียดได้ไม่พอ

พอเราเห็นรายละเอียดเล็กๆ น้อยๆ ที่ต้องปรับแก้จากองค์ที่ลงสีแล้ว เราก็กลับไปปรับแบบปั้นองค์ต้นแบบองค์ที่ 7 ให้สมบูรณ์มากขึ้นไปอีก ซึ่งหลวงพ่อก็ทำอย่างนี้ซ้ำไปซ้ำมาหลายครั้ง โดยท่านจะคอยมาตรวจ มาคุมงานจนได้องค์ต้นแบบที่เหมือนหลวงปู่ราวกับมีชีวิตมากที่สุด แล้วก็นำไปถอดแบบทำแม่พิมพ์ เพื่อให้หล่อหลวงปู่องค์ที่ 7 ต่อไป...

• หลวงปู่ศักดิ์สิทธิ์มาก แม้ขณะที่ยังปั้นไม่เสร็จ

มีหลวงพ่ิหลายรูปที่พุทธศิลป์ท่านชอบเข้ามาราบขอพรหลวงปู่องค์ที่กำลังปั้นอยู่ ต่างพูดเป็นเสียงเดียวกันว่า หลวงปู่องค์นี้ศักดิ์สิทธิ์แม้ขณะที่ยังปั้น

“

ขออะไรก็

สำเร็จหมดทุกอย่าง

แถมสำเร็จอย่าง

เกินควรเกินคาดด้วย

”

ไม่เสร็จ ขออะไรก็สำเร็จหมดทุกอย่าง แถมสำเร็จอย่าง
เกินควรเกินคาดด้วย เช่น บางรูปมาขอให้สอบบาลีผ่าน..
ก็ผ่าน หรือสมาธิในวัดมาอธิฐานขอให้มียักษ์ทำบุญ
ปิดกองได้สำเร็จ ก็สำเร็จเป็นอัศจรรย์มากกว่าที่คิดไว้
มาก ซึ่งอย่างหลวงพี่เองก็เจอ คือหลวงพี่ทำพระเหรียญ
หลวงปู่ที่หลวงพ่อบานมอบให้กับมือหายไ้ หลวงพี่
รู้สึกเสียใจและเสียตាយอยากได้คืนมากๆ แต่หาจน
พลิกแผ่นดินแล้ว หาอยู่ 2 สัปดาห์ หาเท่าไรก็ไม่เจอ จน
กระทั่งมาขอบารมีหลวงปู่ว่า ด้วยบุญที่หลวงพี่ช่วยหลวงพ่
บันหลวงปู่ ขอให้หลวงปู่ช่วยให้หาเจอด้วยเถิด ซึ่งก็
ปรากฏว่ามีหลวงพี่รูปหนึ่งท่านเจอ แล้วเอามาวางไว้ตรง
อ่างล้างหน้า โดยที่ท่านเองก็ไม่รู้ว่าเป็นของใคร ซึ่งหลวงพี่
ก็รู้สึกอัศจรรย์ใจมาก ๆ

• สิ่งที่ยากฝากไว้

จากการที่หลวงพี่เป็นลูกมือหลวงพ่ หลวงพี่
เห็นถึงความตั้งใจและความทุ่มเทของหลวงพ่มาโดย
ตลอด และซาบซึ้งถึงความกตัญญูที่หลวงพ่มีต่อหลวงปู่
มากๆ หลวงพี่คิดว่าหลวงพี่จะเอาบุญนี้ไปให้มากที่สุด

“

หลวงพี่ก็อยากให้
พวกเราทุกๆ คน
เอาบุญนี้ไปมากๆ
โดยเฉพาะผู้ที่มาทีหลัง
ไม่ทันหล่อองค์แรก

”

โดยเอาบุญจากการเป็นผู้ช่วยท่าน และก็ทำบุญด้วยกำลัง
ทรัพย์ที่ตัวเองพอจะมีอยู่อย่างเต็มกำลัง เพื่อเป็นการ
ตอบแทนพระคุณหลวงปู่และหลวงพ่อ และหลวงพี่ก็
อยากให้พวกเราทุกๆ คนเอาบุญนี้ไปมากๆ โดยเฉพาะ
ผู้ที่มาทีหลัง ไม่ทันหล่อองค์แรก หลวงพ่อบอกอยากให้
ลูกๆ ทุกคนได้รับบุญใหญ่นี้ เพราะในอนาคตเมื่อใครมา
กราบไหว้หลวงปู่ แล้วน้อมนำหลวงปู่ไปเป็นนิมิต แล้ว
เข้าถึงธรรม เราก็จะได้บุญไปอย่างไม่มีประมาณ...”

